

Adhurimi Eukaristik

Epifania e Zotit tonë!

Uji i bekuem

*Famullia
Katedralja e shën Palit - Tiranë*

NË EMËN TË ATIT E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT. AMEN.

Krijimi i një populli të ri të Hyjit me përmasa universale, që në fillim i ishte besue popullit të zgjedhun të Zotit, tashma asht realizue në Jezu Krishtin Zotin tonë në të cilin asht shfaqë dhe përmbushë krejt plani i Atit (Efesianëve 1,9-10). Në Jezu Krishtin gjithçka që ishte e ndame dhe e përçame gjenë motivin e bashkimit. Ardhja e këtyne dijetarëve prej Lindjes së largët asht fillimi i bashkimit të familjes së madhe njerëzore. Ky bashkim mandej asht realizue në mënyrë të përsosun në Jezusin, sepse do të jetë besimi në Krishtin si Shëlbues që ka me i rrëzue të gjitha pengesat që ekzitojnë mes njerëzve, dhe në këtë bashkim të gjithë ndjehen të barabartë si Bij të Zotit, të shëlbuem prej gjakut të Birit dhe vëllazen njani me tjetrin. Ky popull i ri asht Kisha, bashkësia e besimtarëve; detyra e kësaj Kise për gjatë shekujve asht për me dëshmue dhe realizue thirrjen universale të të gjithë njerëzimit në Shëlbim, në sajë të veprës shëlbuese të Krishtit. Asht shumë domethanës vizioni përmbyllës i Besëlidhjes së Re (Zbulesa 7,4-12; 15, 3-4; 21,24-26): një shumicë e madhe rracash, popujsh dhe gjuhësh, që përshëndesin në këtë Hyj mbretin e kombeve, dhe që do të banojnë në Jeruzalemin e ri, aty ku njerëzimi do të ri-gjejë bashkimin e tij përfundimtar.

Aleluia, aleluia.

“E kena pa yllin e tij në lindje dhe kena ardhë për me adhurue Zotin.”

Aleluia, aleluia.

+ *Prej Ungjillit sipas shën Mateut: (Mt 2,1-12)*

Pasi Jezusi leu në Betlehemin e Judesë, në kohën e mbretit Herod, kur qe, prej Lindjes ia behën në Jerusalem disa Dijetarë, e pyetën: “Ku është foshnja e lindur, që do të bëhet mbreti i judenjve. Sepse e pamë yllin e tij duke lindur dhe erdhëm t’i shprehim nderimet tona.”

Mbreti Herod, posa i dëgjoi këto fjalë, u shqetësua vetë e me të edhe mbarë Jerusalemi. I bashkoi të gjithë kryepriftërinjtë e skribët e popullit dhe i pyeti ku duhet të lindë Mesia. Ata i përgjigjën: “Në Betlehemin e Judesë, sepse kështu ka shkruar profeti:

“E ti, o Betlehem tokë e Judës, ti nuk je kurrsesi më i parëndësishmi ndër qytetet princore të Judës, sepse prej teje do të dalë prijësi, që do ta udhëheqë popullin tim, Izraelin.”

Atëherë Herodi i thirri fshehtazi Dijetarët dhe me kujdes mori hetime prej sish rreth kohës kur u ishte dukur ylli. Pastaj i dërgoi në Betlehem duke u thënë: “Shkoni dhe bëni me kujdes kërkime rreth fëmijës. Kur ta gjeni, më lajmëroni që edhe vetë të vij e t’i shpreh nderimet e mia.”

Ata, si e dëgjuan mbretin, u nisën. Dhe ja, ylli që kishin parë në lindjen e tij, u shkonte përpara derisa s’zuri vend aty ku ishte fëmija. Ata, kur e panë yllin, u bënë shend e verë. E, si hynë në shtëpi, panë fëmijën me Marinë, t’amën e tij, ranë përmbys dhe i shprehën nderimet e tyre. Pastaj hapën thesaret e veta e i dhuruan: ar, kem e mirrnë. Të mësuar në ëndërr prej Hyjit të mos ktheheshin te Herodi, u kthyen një rrugë tjetër në vendin e vet.

Fjala e Zotit.

Heshtje meditimi...

Historia e Dijetarëve e përshkrueme në Ungjill, përtej misterit që e rrethon, në vetvete përshkruen dhe përcakton për të gjithë njerëzit etapat e rrugëtimit drejt zbulimit të së vërtetës së Zotit. Me vrotue natyrën dhe historinë, me kërkue, më lypë, me gjetë... me marrë një rrugë tjetër, me ndryshue jetë: këto janë foljet të cilat gjenden në bazë të rrugëtimit që të përcjellë drejt Zotit.

Profeti ka një vizion të kuartë dhe të jashtëzakonshëm: vizionin e lavdisë së Hyjit dhe të njerëzve që vijnë prej larg.

Nuk bahet ma fjalë për ndonjë ushtri që vjen prej larg për me vjedhë e për me vra, por për të bijtë e Izraelit dhe të Judës që kthehen në tokën e tyre si dhe për të gjithë të huajt që vijnë me dhurata të çmueshme për me ndihmue rilindjen e Jeruzalemit dhe të Tempullit. Ky vizion e gjen përmbushjen e tij në këta tre personazhe të mistershëm. Të ardhun prej së largut, asht ylli që i drejton për tek vendi ku një fëmijë, Zot dhe Biri i Zotit, sapo kishte lindë. Në atë Fëmijë ata shohin të Gjithëpushtetshmin, Zotin që ju asht shpallë dhe i dhurojnë disa dhurata me vlerë shumë të madhe simbolike.

Heshtje meditimi dhe kangë...

Të lutemi të gjithë bashkë me Psalmin 71:

**O Hyj, jepja mbretit gjyqin tënd
dhe drejtësinë tënde birit të mbretit,
që ta gjykojë popullin tënd me drejtësi
e skamnorëve të tu t'u japë të drejtën.**

**Malet le t'i sjellin paqen popullit
e kodrat drejtësinë.**

**Ai do t'i gjykojë të vobektët e popullit,
do t'i shpëtojë bijtë e skamnorit
do ta përulë shpifësin.**

**Në ditët e tija do të lulëzojë drejtësia
dhe paqe e madhe derisa të jetë hëna.
Do të sundojë prej detit në det,
prej Lumit e deri në skajin e botës.**

**Ai do ta shpëtojë skamnorin që fshan,
të varfrin që nuk ka ndihmëtar.
Mëshirë do të ketë për të mjerin e të vobektin,
dhe skamnorëve do t'ua shpëtojë jetën.**

**Qoftë bekuar emri i tij në shekuj,
sa të jetë dielli mos iu harroftë emri!
Nëpër të do të bekohen të gjitha fiset e dheut,
të gjithë paganët të lumtur do ta quajnë.**

**Qoftë bekuar Zoti Hyj, Hyji i Izraelit,
që i vetmi bën mrekulli!
Qoftë bekuar Emri i tij i madhërueshëm,
toka mbarë u mbushtë me lavdinë e tij.
Amen! Amen!**

Epifania, apo Dëftimi i Zotit asht një festë e mbushun plot me dritë. Dijetarët kanë ardhë prej Lindjes në Jeruzalem të udhëhequn prej një ylli. Ata janë për të gjithë ne, modeli i njeriut që kërkon për me gjetë Zotin.

Këta njerëz e kanë prishë rahatinë e tyre, dhe jo pak kisha me thanë, për me kërkue Jezusin. Ata e dinin se lindja e këtij ylli ishte shenja e lindjes së mbretit të judejve.

Në të vërtetë në Bibël asht një profeci e cila flet për yllin e Jakobit që ka me lindë dhe ka me shndritë. Duke e njoftë këtë profeci, ata vehen në kërkim të vërtetimit të vërtetësisë së saj, dhe gjaja e cila të impresionon asht gatishmëria për me u nisë sapo e shohin yllin.

Natyrshëm lind pyetja: Po të kishim kenë në vendin e tyre, a do të kishim kenë të gatshëm për me lanë gjithçka, shtëpinë tonë, zakonet tona dhe punët tona, për me e kërkue Zotin? Në jetën tonë të përditshme a e kërkojmë me të vërtetë Zotin?

Për këta Dijetarë kërkimi i Zotit nuk ka kenë i lehtë. Ata e dijnë se ju duhet me shkue në Jude, sepse bahej fjalë për mbretin e judejve. Për këtë arsye natyrshëm drejtohen drejt Jeruzalemit të primë prej yllit.

Ku mund të lindin tjetër një mbret, përveçse në pallatin e mbretit? Për këtë arsye edhe shkojnë tek autoritetet dhe bajnë një pyetje por kërkojnë dhe konfirmin:

«Ku është foshnja e lindur, që do të bëhet mbreti i judenjve. Sepse e pamë yllin e tij duke lindur dhe erdhëm t'i shprehim nderimet tona».

Këto fjalë shkaktojnë turbullim në krejt Jeruzalemin. Mbretin e kishin, por çështja ishte me e gjetë se për çka bahej fjalë me të vërtetë. Për këtë arsye mbreti i mbledhë të gjithë

të dijsmit bashkë dhe ju kërkon që t'i diftojnë diçka për këtë Mesi që paska me ardhë. Skribët janë ekspertat e Shkrimeve të Shejta. Ata me dorën e vet e kanë shkruar profecinë e profetit Mikea, dhe i përgjigjen mbreti duke i thanë se asht e shkrueme:

«Në Betlehem të Judesë, sepse kështu ka shkruar Profeti: E ti, o Betlehem tokë e Judës, ti nuk je kurrsesi më i parëndësishmi ndër qytetet princore të Judës, sepse prej teje do të dalë prijësi, që do ta udhëheqë popullin tim, Izraelin».

Mesia kishte për të lindë në shtëpinë e Davidit në Betlehem.

Herodi jua thotë këtë lajm Dijetarëve duke ju ba një kërkesë: Një kërkesë që në pamje të parë ka për qëllim nderimin e Fëmijës-Mbret, por që sikurse e dijmë në të vërtetë kërkonte vrasjen e Mbretit të ri:

«Shkoni dhe bëni me kujdes kërkime rreth fëmijës. Kur ta gjeni, më lajmëroni që edhe vetë të vij e t'i shpreh nderimet e mia».

Feja dhe shkenca: Dy realitete që e ndihmojnë njeriun për me gjetë të vërtetën. Në pjesën ma të madhe të rrugës, asht shkenca që i udhëheqë këta njerëz drejt së vërtetës, por kur janë vetëm 8 km larg së vërtetës, aty e humbasin orientimin. Duhet tashma Bibla, Shkrimi i Shejtë, FEJA, për me i përcjellë këta njerëz drejt vendit të takimit me Zotin.

«E, si hynë në shtëpi, panë fëmijën me Marinë, t'amën e tij, ranë përmbys dhe i shprehën nderimet e tyre. Pastaj hapën thesaret e veta e i dhuruan: ar, kem e mirrë».

Kërkimi i Zotit na thonë Dijetarët nuk asht vetëm qëndresa në rrugëtim, por kur ta kesh arritë të çon edhe në bujarinë e zemrës.

Kur takohena me Zotin duhet me i ofrue gjanat ma të mirat që i kena. përndryshe mbetena të mbyllun në egoizmin tonë.

Festa e Diftimit të Zotit asht për ne motiv i madh gëzimit, sepse Jezusi fëmijë nuk ka tërhjekë afër vetes vetëm barijtë që ishin afër shpellës, por edhe njerëzit e tjerë si Dijetarët që ishin shumë larg.

Në këtë festë, qysh në fillim të jetës së Tij, Jezusi na shfaqë kujdesin e tij për të largëtit, për ata që mendojnë se janë aq larg saqë nuk munden me kenë nën kujdesin e Zotit, dhe në të njajtën kohë edhe dëshirën e vetë Zotit për me shkue dhe me e shtri mëshirën dhe dritën e tij në të gjitha kombet e tokës.

Për këtë motiv, festa e Diftimit të Zotit duhet me nxitë në të gjithë ne një zell misionar: ndoshta nuk asht nevoja me shkue ne kombe të tjera, por me ia fillue prej atyne njerëzve që i njohim dhe që dyshojnë në dashninë e Zotit, atyne me jua shpallë dashninë që vjen prej zemrës së Krishtit.

Heshtje meditimi dhe kangë...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Hyj i ditës dhe Zot i Dashurisë,
sot bashkë me gjithë njerëzimin
po vijmë te shpella e Betlehemit,
aty ku Biri yt
i mbështjellur me grazhdin e bagëtime
i'a zbuloi botës fytyrën tënde të vërtetë!
Në ditën e Dëftimit të Zotit,
kjo është lutja e jonë e përvujtë:**

**Na e jep, o Jezus, shenjën e dashurisë,
në mesin e ditëve tona të vështira,
me qëllim që ta njohim rrugën që duhet të ndjekim,
për të ecur në drejtimin e duhur,
dhe një ditë mbarë njerëzimi,
të mund ta vërejë praninë tënde në botë,
këtë prani të thjeshtë dhe të përvujtë,
sikurse ishte prania e jote në stallën e Betlehemit,
atë ditë kur ju dëftove Dijetarëve,
dhe bashkë me Dijetarët,
ju dëftove edhe banorëve të mbarë tokës!
Marana tha, eja, o Zot Jezus!**

Heshtje meditimi dhe kangë...

Prej Lindjes së largët disa Dijetarë mbrijnë në Jeruzalem, në Qytetin e Shejtë. Ata nuk janë pasardhës të Abrahamit, nuk e njohin Hyjin e vërtetë, nuk janë të rrethpëmë, pra nuk janë pjesë e besëlidhjes.

Në rrugëtimin e tyre pra nuk janë të udhëhequn prej fjalës së Zotit; megjithatë kërkimi që i bajnë Zotit duke ndjekë shejat e natyrës i hapë ata drejtë një pamjeje vizionare për jetën e tyre.

Duke ju bindë aftësive intelektuale mbërrijnë deri në Jeruzalem, dhe janë të gatshëm me ju drejtue autoritetit të priftënve, me shpresë se do ta shohin të rrealizueme shpresën e një rruge të bame për me gjetë të vërtetën.

Kryepriфтent dhe skribët, ata të cilët e kanë detyrën dhe mundësinë për me i interpretue profecitë, përgjigjen në mënyrë të saktë, edhe pse për vete preferojnë për me jetue në errësinë,

dhe nuk lëvizin vendit për me u takue me këtë event Mesianik, por thjesht shqetësohen dhe janë të verbuem sikurse Herodi.

Sjellja e tyne për të gjithë ne mundet me kenë një mësim shumë i madh por dhe i frikshëm: Na mundena me kenë ekspertë në njohjen e Shkrimit Shejtë, mundena me kenë edhe shumë xhelozë në ruajtjen e dogmave të besimit, por në të njajtën kohë edhe të pa aftë për me e pa Zotin që vepron në të përditshmen tonë dhe që na «viziton» në mënyrë të vazhdueshme me praninë e tij në mënyra nga ma të pa imagjinueshmet.

Shkrimet e Shejta e dëshmonin se Mbreti i Judejve kishte për e lindë në Betlehem, dhe Dijetarët, tashma duke ju bindë edhe Shkrimit Shejt mbërrijnë tek ajo stallë në të cilën, sapo hyjnë mbrena, «shohin fëmijën me Marinë nanën e vet».

Edhe ata, sikurse barijtë, vërejnë një realitet shumë të varfën: ky asht zbulimi që ju bahet zemrave të kujdesshme, asht zbulimi i cili nxit adhurimin e tyne dhe ofrimin e dhuratave të çmueshme.

Ky Dëftim i Zotit që ju bahet Dijetarëve dhe nëpërmjet tyne ka me shkue deri tek të gjithë paganët, ky Dëftim pra na thotë se ky Fëmijë ka me kenë bekim për krejtë njerëzimin. E gjithë kjo sipas premtimit që i ishte ba Abrahamit, atit tonë në fe:

«Dhe do të bekohen prej teje dhe prej pasardhësve të tu, të gjitha kombet e botës».

Po vëllazen e motra, universaliteti i Lajmit të Mirë asht shpallë që në momentin e lindjes së Jezusit, dhe kjo ngjarje e Dijetarëve na shfaqet si një profeci e cila do të përmbushet në kohën tonë të Kishës, në këtë kohë në të cilën Ungjilli ka me mbërrijtë dhe me ju shpallë të gjitha kulturave të të gjithë popujve.

Dëftimi i Zotit asht përkujtimi i faktit se Mesia, Biri i Hyjit dhe Biri i njeriut, asht Shëlbuesi i krejtë njerëzimit, njerëzim i cili një ditë ka me e njoftë dhe me e adhurue si Zotin e qiellës

dhe të tokës. Për këtë nuk duhet t'i harrojmë fjalët e apostullit i cili na thotë se:

«Në Jezu Krishtin nuk ka ma jude apo grek; nuk ka ma skllav apo të lirë; nuk ka ma burrë apo grua», por të gjithë njerëzit e tokës mund të takohen me të, «Dija e Hyjit», burimin e gëzimit të plotë.

Heshtje meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Zot Jezu Krisht,
edhe ne sikurse Dijetarët
kemi ardhë sot për me të adhurue.
Tashmë, Ti nuk je më në stallën e Betlehemit,
por je i pranishëm në Eukaristinë e Shejtë,
je i pranishëm mbi këtë elter të nderuar,
je i pranishëm në mesin e bashkësisë sonë,
bashkësi të cilën Ti vetë e do shumë,
tani je i pranishëm në mua,
në mua që jam i shëlbuar prej dashurisë tënde.
Bashkë me Dijetarët unë të adhuroj;
duke të dhuruar ar, o Zoti im,
unë të njoh si Mbretin tim,
duke të dhuruar kem, o Zoti im,
unë të njoh si Shëlbuesin tim,
duke të dhuruar mirrë, o Zoti im,
unë të falënderoj që ke vdekur**

**për dashurinë që ke për mua.
Po të lutem, o Zoti im Jezus,
ma jep hirin që të mos mbyllem në vetvete,
duke menduar se i vetëm mund të jetoj,
duke u bërë si Herodi dhe bota;
ma jep zellin që të punoj për shëlbimin e botës,
duke më bërë të sigurt
në dashurinë që ke për mua,
dhe këtë dashuri
të mund t'ua zbuloj dhe të tjerëve,
e në këtë mënyrë
i gjithë krijimi do ti këndojë lavdisë tënde
dhe çdo zemër
ka për ta gjetë paqen e dëshiruar.
Amen.**

Heshtje meditimi dhe kangë...

Ati ynë...

O Zot Jezus, këta Dijetarë dhe të gjithë ne këtu në gjuhë përpara teje, kena një pyetje të cilën e mbajmë mbrenda vetes dhe për të cilën kena ba shumë rrugë derisa kena mbërrijtë në këtë takim, dhe për këtë pyetje, nga dikush kena nevojë që të na jepet një përgjigje e saktë dhe e përshtatshme. Dijetarët kanë një pyetje e cila i mundon që prej çastit kur e kanë pa një yll që shkëlqente në mes të qiellës me një dritë të mrekullueshme. Duen me ditë të vërtetën sepse kanë lanë gjithçka, dhe përgjigja e saktë e kësaj pyetjeje ka me kenë plotësimi i të gjitha dëshirave dhe nevojave të tyre: «Ku asht ai që ka lindë, Mbreti i Judejve?». Një rrugë shumë e gjatë për me i dhanë

përgjigje një pyetje shumë të shkurtë. Pyetje me pak fjalë, por që në vetvete mbart një shqetësim shumë të madh për ata që e nigrjojnë dhe që e njohin të vërtetën, por që kanë frikë prej së vërtetës, sepse kjo e vërtetë ka me kenë gëzimi i të varfënve të tokës dhe i të gjithë atyne që hulumtojnë historinë dhe natyrën, për me gjetë një gjurmë të Zotit, dhe jo i të pushtetshmëve që nuk kanë nevojë për të renë e Zotit. O Zot Jezu Krisht, dhuroju të gjithë Dijetarëve të djeshëm dhe të sotëm, gëzimin e papërshkrueshëm të takimit me ty, duke na bërë të gjithëve të shijojmë dhe të gëzohemi me paqen e shikimi tand të amel.

Heshtje meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:
Lutja për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:
“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.
Në lutjen tonë
Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.
Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.
Foli me zembrën Tënde zembrës së tyre
dhe thirri për emër.
Në sajë të hirit tënd
le të jenë, të qetë,
të lirë dhe të fortë;**

të lidhur me një dashuri të vetme,
të pastër dhe besnike.
Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,
kundërshtarë të hipokrizisë
dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.
Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
bashkë me të “thirrurit”
të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;
ata që në emrin tënd i ftojnë,
i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.
Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
dhe hapësira të denja
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.
Për seminaristët tanë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
Ipushkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndhmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.
- Që në vetvete ka çdo shije.

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbreton në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shejtnueshmin Sakramend

Litanitë e Emnit të Zotit

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnueshmja Nana e TenZot,

Virgjna Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emni i Zojës Virgjën dhe Nanë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.

Kanga përfundimtare.